

FEJÉR MEGYEI BÍRÓSÁG
SZÉKESFEHÉRVÁR

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

Érk.: 2010 OKT. 21

Kfv. III.37.054/2010/6.szám

Példány:.....Mell:.....db

Az ügyirat
száma: 8K 22 497/08/

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Szabóné dr. Smid Mária ügyvéd /8000 Székesfehérvár, Koronázó tér 1. III/11./ által képviselt Hárskúti Megújuló Energia Központ Kft. /8442 Hárskút, Kossuth u. 25./ felperesnek a dr. Lakatos László jogtanácsos által képviselt Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal Főigazgatója /1027 Budapest, Margit krt. 85./ alperes ellen építési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben - amelybe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a dr. Guba László egyesületi tag /8442 Hárskút, Kossuth u. 4./ által képviselt Magas-Bakony Környezetvédelmi Egyesület /8425 Lókút, Papod u. 38./ beavatkozott - a Fejér Megyei Bíróság 2009. október 22. napján kelt 8.K.22.497/2008/19. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 20. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fejér Megyei Bíróság 8.K.22.497/2008/19. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 26.000.- /azaz huszonhatezer/ forint felülvizsgálati eljárási részilletéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal 2008. április 11. napján kelt MKEH-TMBF-SZF-2373/24/2007. számú határozatával a felperesnek, mint építtetőnek engedélyezte a Hárskút külterület 013/12 hrsz-ú ingatlanon 1 db ENERCON E-33 típusú 330 kw névleges teljesítményű, 49 méter oszlopmagasságú, 33,4 méter lapátkerék átmérőjű szélerőmű építését a felperes által benyújtott tervdokumentáció szerinti kivitelben.

Kfv. III. 37.054/2010/6.szám

Az alperesi beavatkozó fellebbezésének az alperes helyt adott és a 2008. szeptember 22. napján kelt JF-335/16/2008. számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta és a szélerőmű építését nem engedélyezte. A másodfokú határozat azon alapult, hogy az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség /a továbbiakban: Főfelügyelőség/ másodfokú szakhatóság az elsőfokú szakhatósági állásfoglalást megváltoztatta, és szakhatósági hozzájárulását nem adta meg.

Az alperes határozatában a szakhatósági vélemény alapján kifejtette, hogy a terület közvetlenül határos Papod és Miklád nevű, kiemelt jelentőségű természetmegőrzési területtel. A terület madárvédelmi szempontból védett, és fokozottan védett fajok egyedeinek előfordulási arányára figyelemmel érzékeny terület, ez a felperes által az engedélyezési tervdokumentációhoz csatolt részletes helyszíni madártani vizsgálati anyagból megállapítható. Kiemelkedő jelentőségű, fokozottan védett, különösen értékes fajok repülési magassága egybeesik a tervezet létesítmény rotor magasságával, ezért kisebb mértékben az ütközés lehetősége fennáll, továbbá a szélerőmű az élőhely területi kiterjedésére, azt módosítva, negatív befolyással hat. A létesítési helyszín a funkcionális tájba illesztés feltételeinek nem felel meg, mert az az ökológiai hálózat, ezen belül is elsősorban a védett természeti terület védőzónája, ahol a védett és fokozottan védett fajokat közvetlenül és közvetve is veszélyezteti. Mindebből megállapítható volt, hogy a tervezett létesítmény funkcionális és esztétikai tájba illesztése nem megoldott, az a természeti értékeket veszélyezteti, és a jellegzetes tájképi elemek fennmaradását sem teszi lehetővé, így a létesítmény nem felel meg a természeti értékek megőrzése szempontjának.

A Fejér Megyei Bíróság 8.K.22.497/2008/19. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A bíróság megállapította, hogy az alperes az eljárása során bevont szakhatóságok nem adtak egymásnak ellentétes állásfoglalást, hiszen a tájba illesztés szempontjait és a szélerőmű madárvilágra gyakorolt hatását más szakhatóság nem vizsgálta. A Főfelügyelőség azon megjegyzése, hogy a tervezett létesítmény szabályozási tervben rögzített övezeti besorolása a tervezett építmény elhelyezését nem teszi lehetővé, mindössze egy megjegyzés volt, és a szakhatóság állásfoglalása nem ezen a megállapításon

Kfv.III.37.054/2010/6.szám

alapult. Megállapította továbbá, hogy a Főfelügyelőség a felperes által készített és az építési engedélyezési eljárásban csatolt tervdokumentáció alapján készítette el véleményét, felhasználva az abban lévő madártani vizsgálatra vonatkozó adatokat. A tervdokumentáció 7. pontja tartalmazza a madárvilágot érintő ökológiai hatásokat, felsorolja a fokozottan védett madárfajokat, ezek veszélyeztetettsége vizsgálatra került. A tervdokumentációból egyértelműen megállapítható volt, hogy a szélerőmű megvalósulása a madárvilágra hatást gyakorol. Ehhez képest a tervdokumentáció összefoglaló része ellentmondásban van ezen megállapításokkal, amikor úgy nyilatkozik, hogy a szélerőmű nem fogja zavarni a madarak repülését, és az étkezésük sem ezen a területen történik.

A bíróság elfogadta ítélezése alapjául a felperes által készített tervdokumentációnak a madárvilágra vonatkozó fejezetét, és e körben további bizonyítást nem tartott szükségesnek. Ezért a felperes szakértői bizonyítás indítványának sem adott helyt, szakhatósági állásfoglalás bíróság általi felülvizsgálatára a bíróság szakértő bevonása nélkül képes volt. A bíróság leszögezte azt is, hogy szakértő kirendelésére akkor lett volna szükség, ha a szakhatósági állásfoglalás nem kizárólag a felperes által készített tervdokumentációban foglaltakra, az abból levont következtetésekre épült volna. Mindezek alapján megállapítható volt, hogy az alperes határozata nem volt jogsértő.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy az alperesnek új eljárást kellett volna elrendelnie, szemben a jogerős ítélet megállapításával. Nem megváltoztatásra került sor, hanem megsemmisítésre, és új eljárás elrendelése nélkül ilyen esetben a kérelem elbírálatlan maradt volna /Ket. 105. § /1/ bek./.

A jogerős ítélet jogszabálysértéseként a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 164. § /1/ bekezdésében, 177. § /1/ bekezdésében és a 206. § /1/ bekezdésében foglaltakat jelölte meg.

Továbbra is sérelmezte, hogy a Főfelügyelőség építésügyi szakhatóság feladatkörébe tartozó kérdésekben nyilatkozott, hiszen a Helyi Építési Szabályzatnak /a továbbiakban: HÉSZ/

Kfv.III.37.054/2010/6.szám

való megfelelés vizsgálata építésügyi szakhatósági hatáskör, és részben ezen is alapult a Főfelügyelőség állásfoglalása.

Előadta, hogy nem felelt meg a valóságnak, hogy az érintett terület védett természeti terület védőzónája, hiszen az érintett ingatlanon országos védett természeti terület nincs. Ilyen terület a telepítési hely közelében sem található, így a nem létező védett természeti területnek védőzónája sem létezhet.

Sérelmezte, hogy a szakértői bizonyítási indítványt a bíróság annak ellenére utasította el, hogy azt az alperes sem ellenezte. Azért is szükséges lett volna a szakértő kirendelése, mert a helyismerettel rendelkező első fokon eljáró környezetvédelmi szakhatóság hozzájárult az építési engedély kiadásához, és az iratokból dolgozó másodfokú hatóság változtatta meg az álláspontját. A két ellentétes döntés ténye mindenképp szükségessé tette volna a szakértő kirendelését. Megjegyezte továbbá, hogy az alperesi beavatkozó a bírósági eljárásban mindvégig vitatta az engedélyezési dokumentáció madárvédelmi fejezetének szakmai megalapozottságát, amelyet az eljáró bíróság nem hagyhatott volna figyelmen kívül. Végül jogszabálysértő a szakértő kirendelésének elmaradása azért is, mert a szakhatósági állásfoglaláson alapuló közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perben - indítvány esetén - szakértő kirendelése nem mellőzhető /EBH 2008/1834./.

Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását.

Végül előadta, hogy téves azon felperesi álláspont, hogy a zavaróhatás megállapításának a mértéke szakértői kompetencia lenne. Felbecsülhetetlen természeti értékek károsítását nem kell mérlegelni, a jogszabályi kötelezettség azok megóvását írja elő. Mérlegelés, mint tevékenység hatósági, és bírósági eljárásban bírósági kompetencia. A szakértők feladata az ügy eldöntés szempontjából jelentős tények és körülmények megállapítására terjed ki, de nem a mérlegelésre. A zavaróhatás mértékét a szakhatóság mérlegelte, döntése alapjául szolgáló tényállást a felperes sem vitatta. Ezért nem volt okszerű a bírósági felülvizsgálati eljárásban a szakértői bizonyítás elrendelése. Végül előadta alperesi beavatkozó, hogy - szemben felperes állításával - a

Kfv.III.37.054/2010/6.szám

felperesi tervdokumentáció szerinti madártani vizsgálat adatait, tényeit egyáltalán nem vitatták.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos az alábbi indokok alapján:

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet az eljárási szabályok betartása mellett, megfelelően állapította meg a tényállást és abból helyes jogi következtetést vont le, mellyel a Legfelsőbb Bíróság is egyetért.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 105. § /2/ bekezdése rögzíti, hogy mely esetben kerülhet sor új eljárás elrendelésére, a /3/ bekezdés pedig ennek kötelező esetét írja elő. Mivel új tény a másodfokú eljárásban nem merült fel, a döntés meghozatalához volt elég adat, és így a tényállás további tisztázásra nem volt szükség, a /3/ bekezdés alkalmazásának lehetősége nem merült fel, ezért jogszerűen járt el az alperesi hatóság akkor, amikor megváltoztató döntést hozott még akkor is, ha ez a döntés jogkövetkezményeit tekintve épp ellenkezője az elsőfokú döntésnek. A Ket. 105. § /2/ bekezdése még akkor is lehetővé teszi az ilyen döntés meghozatalát, ha további bizonyításra van szükség és azt maga a másodfokú hatóság elvégzi. Ezért az alperes határozata semmilyen formában nem sértette meg a Ket. 105. §-ának /1/ bekezdését.

Az ügy érdeme tekintetében abban kellett dönteni, hogy a szakhatósági állásfoglalás téves tényekre alapozta-e az álláspontját és ha e tények fennálltak, akkor az erre alapozott mérlegelés esetén feltétlen szakértői kompetencia-e a mérlegelés jogszerűségének vizsgálata, avagy az a bíróság kompetenciájába tartozik.

A felperes szerint nem felelt meg a tényeknek, hogy az érintett terület védett természeti terület védőzónája. Ezzel szemben a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy szakhatósági állásfoglalás szerint az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről szóló 275/2004./X.8./ Korm. rendelet 7. számú melléklete szerinti, HUBF20002 kódszámú, Papod és Miklád nevű kiemelt jelentőségű területtel határos, melynek ellenkezőjét felperes a perben a Pp. 164. §-ának /1/ bekezdése ellenére nem bizonyította.

Kfv. III. 37. 054/2010/6. szám

A felperes továbbra is tévesen kérte számon a Főfelügyelőség szakvéleményén, hogy miért hivatkozik építésügyi jogszabályokra /HÉSZ-re/, melynek tekintetében a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítélet részletes okfejtésével teljes mértékben egyetértett. Felperes pedig nem tért ki arra, hogy e körben a bíróság ítélete miért volt jogszabálysértő.

A Pp. 339/B. §-a kimondja, hogy mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

A Ket. 72. § /1/ bekezdéséből következik, hogy a szakhatósági állásfoglalás az alperesi határozat része, annak megállapításait a határozatba kell foglalni. Ebből következően, ha a szakhatósági állásfoglalás mérlegelésen alapul, akkor e vonatkozásban a közigazgatási határozatot mérlegelési jogkörben hozott határozatnak kell tekinteni. A Pp. 339/B. §-ából kitűnően az eljáró bíróságnak nem azt kell megítélnie, hogy van-e megfelelőbb, okszerűbb indokolás, hanem csak azt, hogy a mérlegelés okszerű volt-e, nem volt-e nyilvánvalóan okszerűtlen, kirívóan téves.

Szakértő kirendelése kizárólag szakkérdésben lehetséges, és ebben az esetben nem is mellőzhető. A szakkérdés a ténykérdés egy típusa, és nem a tényekből levont jogi következtetés valamely része. A szakhatósági állásfoglalás alapját képező tények egészben vagy részben szükségszerűen szakkérdésnek minősülnek, ezért ezek vitatása esetén a szakértő kirendelése nem mellőzhető /EBH 2008/1834/. A szakhatósági állásfoglalások azonban számos esetben szükségszerűen tartalmazzák a szakkérdésnek minősülő tényekből levont jogi következtetést, amely arra vonatkozik, hogy a szakhatóság a fennálló tények alapján a szakhatósági hozzájárulását megadja-e avagy nem.

E jogi következtetés levonása számos esetben jogi mérlegelést jelent, melynek okszerűnek kell lennie. A Pp. 339/B. §-ából következik, hogy főszabály szerint a bíróság feladata a mérlegelés jogszerűségének megítélése. Ha az „okszzerűség”, a logikai ellentmondás” felismerése is különleges szakértelmet kíván, akkor nem zárható ki, hogy

Kfv. III. 37.054/2010/6.szám

ehhez szakértő igénybevétele szükséges. Jelen esetben azonban nem ez volt a helyzet.

Mindezért a jogerős ítélet helyesen mutatott rá, hogy a szakkérdések tekintetében nem volt vita, a szakhatóság kizárólag olyan szakkérdésekre alapította véleményét, mely a felperes által benyújtott tervdokumentáción alapult, és ezen adatokból levont következtetés okszerűsége pedig a bíróság által megítélhető volt.

Minderre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta, mert a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabálysértéseket nem állapította meg.

A Legfelsőbb Bíróság az eljárási költségről való döntést - a Pp. 78. § /2/ bekezdésére is figyelemmel - mellőzte, tekintettel arra, hogy az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, míg alperesi beavatkozó nem jogi képviselővel járt el és perköltségigényt nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság az illetékről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdése és a a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján döntött, figyelembe véve a felperes által lerótt 10.000.- Ft eljárási illetéket is.

Budapest, 2010. szeptember 28.

**Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács András sk.
előadó-bíró, dr.Kovács Ákos sk. bíró**

A kiadmány híjélélül:

